Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX. № 81 (2653). СУБОТА, 7 ЛИПНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ПЕРША КОЛОНКА

ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ!

У гарячу пору збирання врожаю триває заготівля кормів для громадського тваринництва. Усвідомлюючи важливість створення міцної кормової бази, комсомольські організації області проводять значну роботу по забезпеченню активної участі юнаків і дівчат у цій важливій справі. У кожному господарстві Знам'янського району, наприклад, створено кормодобувні загони, до складу яких входить багато комсомольців і неспілкової молоді.

Щодня, щогодини кипить робота на зелених полях і лугах тих господарств, у яких комітети комсомолу ведуть належну організаторську роботу по створенню додаткових кормодобувних бригад, ланок, екіпажів, по оперативному поширенню ініціатив юнаків і дівчат, особистих зустрічних планів. Завдання полягає в тому, щоб забезпечити максимальну продуктивність, безперебійну роботу кормодобувної техніки. Зрозуміло, що виконувати його у гарячу пору жнив нелегко. Тому райкомам, міськкомам комсомолу слід провести в кожному господарстві декадники, суботники, недільники по заготівлі кормів, залучити до цієї роботи юнаків і дівчат промислових підприємств, учнів шкіл і профтехучилищ.

Надаючи виключно важливого значення забезпеченню широкої участі комсомольців і молоді у зелених жнивах, бюро ЦК ЛКСМ України, схваливши ініціативу юнаків і дівчат колгоспу імені Леніна Барвінського району Харківської області, оголосило ударний республіканський тримісячник по заготівлі кормів для громадського тваринництва. У ньому беруть участь комсомольсько-молодіжні колективи, бригади, ланки, екіпажі колгоспів і радгоспів, кормодобувні загони підприємств, установ, організацій, вищих і середніх навчальних закладів, трудові загони старшокласників. Переможцями будуть вважатися ті з них, які успішно виконають взяті соціалістичні зобов'язання, заготовлять найбільшу кількість кормів.

Забезпечуючи ритмічність і безперебійність зеленого конвейєра, комітети комсомолу зобов'язані постійно турбуватися про людей, які зайняті на заготівлі кормів. Адже не поодинокі випадки, коли агітбригаду, скажімо, щодуху доставляють до збирально-транспортних загонів, обминаючи кормодобувників. До масово-політичної роботи і на зелених жнивах необхідно залучити кращих пропагандистів, лекторів, політінформаторів, регулярно організовувати виступи колективів художньої самодіяльності, зустрічі з представниками творчих спілок.

Неабияку увагу слід звернути на якість заготівлі кормів, оберігати їх від пожежі і розкрадання. Своє слово тут мають сказати пости якості, комсомольські «прожектористи». Повсюдно треба докласти максимум зусиль до того, щоб забезпечити громадському тваринництву ситу годівлю.

РУКУ НА ДРУЖБУ!

Червоними гвоздиками, хлібом-сіллю, палкими привітаннями зустріли позавчора болгарських школярів — учасників танцювального ансамблю Палацу піонерів м. Ловеча вихованці піонерського табору «Дружба».

Після короткої екскурсії по території табору відбулася урочиста лінійка, присвячена радянсько-болгарській дружбі. Від імені гостей виступила Цветана Дочева, вона щиро подякувала за сердечний прийом і запросила кіровоградських піонерів до себе в гості.

Потім болгарські й радянські школярі взяли участь у «Веселих стартах». Обидві команди виявились добре підготовленими, а тому змагання закінчилися внічию.

Того дня біля традиційного піонерського вогнища допізна лунали російські, українські, болгарські пісні, дзвенів радісний, веселий сміх, вихорились танці.

За час перебування на Кіровоградщині друзі з НРБ побувають у піонерському таборі імені Ю. Гагаріна, де відпочивають діти робітників заводу «Червона зірка», в містах Олександрії та Світловодську.

Н. ГАРБА,
секретар — завідуюча відділом шкільної і студентської молоді Кіровоградського міськкому комсомолу.

На знімку: болгарські друзі зустрілися з працівниками універсального торговельного об'єднання «Кіровоград».

Фото В. ГРИБА.

ЦІ ДНІ, ЯК ПІСНЯ

Як ми вже повідомляли, на Кіровоградщині перебуває делегація Толбухінського окружного комітету БКП. Безкраїми степами простелилася стрімка дорога посланців братньої Болгарії.

На синьому тлі липневого обрію гірнича Олександрія розгорнула перед дорогими гостями зелені обійми. І знову, як і на всьому шляху подорожі, їх зустріли квітами і щирими усмішками.

Перший секретар міськкому партії І. М. Урицький розповів толбухінцям про минуле і сьогодення шахтарського міста, про його чудових трудівників і кращі колективи підприємств.

Голова міського відділення Товариства радянсько-болгарської дружби М. Я. Петрушенко повідав присутнім про міцні зв'язки двох міст — українського та болгарського.

Потім стрічка дороги розмоталася манливим клубком кілометрів по просторах Світловодського району.

Місто, якому виповнилось чверть століття, багате не стільки своєю історією, скільки прекрасними людьми. Про його сьогодення і про майбутнє Світловодська й розповів делегації Толбухінського окружного комітету БКП перший секретар міськкому партії Б. М. Сідун.

Цього ж дня гості відвідали Кременчуцьку ГЕС імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, зустрілися з трудівниками заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

Дні перебування толбухінців на Кіровоградщині схожі на сердечну пісню дружби та братерства. Де б вони не побували, їх завжди радо й гостинно вітали на нашій землі.

У Малій Висці посланців сонячної Болгарії — членів делегації Толбухінського окружкому БКП Жельо Добрева, Хараламбі Попова, Лазара Пангарова і Славі Колева зустріли члени бюро райкому Компартії України і члени райвиконкому, керівники районних організацій та установ. Перший секретар райкому партії В. В. Гуля проінформував толбухінців про трудові досягнення маловисківців, про перспективи завтрашнього дня району.

Гостям особливо цікаво було ознайомитися з роботою міжгосподарського підприємства по виробництву яєць і м'яса. До речі, нинішнього року трудівники цього підприємства зобов'язалися по продажу яєць державі вийти на рівень 1980 року. На кінець року вони вироблять їх 20 мільйонів штук.

Болгарські друзі побували у хліборобів і тваринників радгоспу «Мар'янівський». І тут їхня зустріч вилилася в дружню розмову про жнивну пору, проблеми тваринництва тощо.

Цього ж дня гості повернулися в Кіровоград. В обласному центрі делегація з Толбухіна відвідала універсальне торговельне об'єднання «Кіровоград».

Дорога зустрічей, знайомств і ділових розмов продовжується.

Вчора ця дорога привела наших болгарських друзів до садиби-заповідника І. К. Тобілевича. Тут, під кронами довголітніх дубів і яблунь, вони слухали історію незвичайного хутора Надія, спогади про класиків української драматургії. Гідом був онук І. Карпенка-Карого А. Ю. Тобілевич...

Тепла зустріч толбухінської делегації з працівниками Кіровоградської сільськогосподарської дослідної станції перетворилась у ділову й серйозну розмову про новинки сільськогосподарської техніки, високоврожайні зернові культури тощо.

У поїздці по області гостей з Болгарії супроводили секретар обкому Компартії України Ф. П. Дзядух, завідуючий сільськогосподарським відділом обкому партії Б. Р. Маринкевич.

В. ВАСИЛЕНКО.

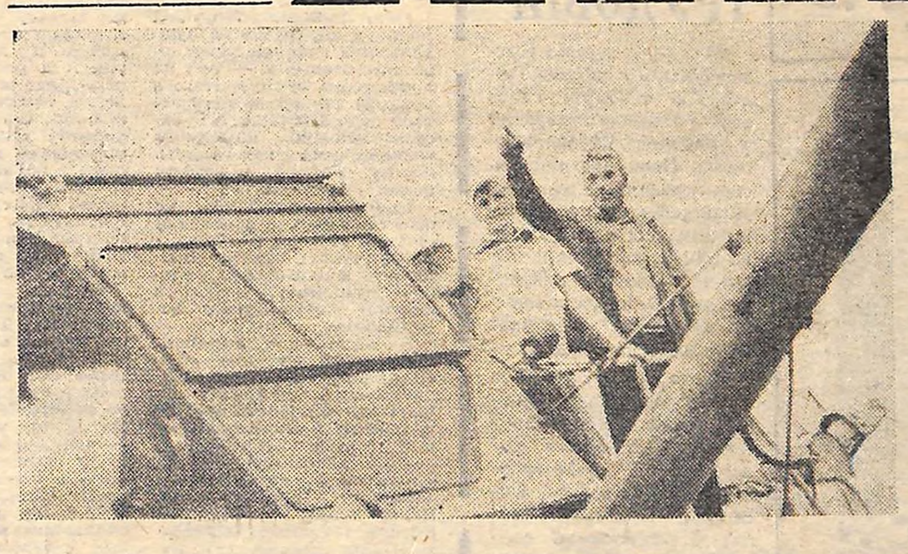

ЖНИВА-79: БУДНІ НАСТУПУ

АНОНС

Дзвенить колосками хлібне поле, кличе хлібороба, екзаменує його на майстерність, витримку, силу. І спустіли сьогодні вулиці сіл Знам'янського району. Всі в полі: і досвідчені механізатори, і вчорашні випускники середніх шкіл. 400 юнаків і дівчат напередодні збиральної одержали атестати про середню освіту, близько 100 з них стали на жнивах поруч батьків. Організовано почалися роботи на полях колгоспу «Союз», де допомагають батькам-хліборобам збирати хліб вихованці Треївської середньої школи.

Розповідь про них читайте в наступному номері.

У МОЛОДІЖНИХ ЗАГІНКАХ

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН

1750 центнерів — стільки збіжжя вже намолотив «Нивою» молодий комбайнер Анатолій Солонько з колгоспу імені Суворова. Це найкращий показник серед двадцяти комсомольсько-молодіжних екіпажів, які працюють в Устинівському районі.

Серед тих, хто жнивує на СК-4, лідирує екіпаж Геннадія Борсука з колгоспу імені Кірова. На «Колосі» найкращих показників добивається механізатор колгоспу «Більшовик» комсомолець Віктор Бабіженський.

* * *

На жнивах у районі працює 330 молодих виробничників — юнаків і дівчат. Вони створили збирально-транспортні загони і ланки, комбайнові екіпажі. Входять до складу ударних бригад, постів якості, штабів «Комсомольського прожектора».

З початку жнив молодь району намолотила і відправила на токи майже 30 тисяч центнерів зерна.

Серед автомобілістів відзначається шофер колгоспу імені Дзержинського комсомолець Микола Шевченко. Він автомашиною ГАЗ-53 перевіз із полів на тік 2 тисячі центнерів хліба.

А. ЛИСОГОР,
завідуючий відділом комсомольських організацій райкому комсомолу.

* * *

Стежкою батька, відомого в колгоспі імені Карла Маркса тракториста М. Ю. Носенка, пішов його син Анатолій. Він теж став механізатором. Працював на тракторі, освоїв спеціальність комбайнера, про яку мріяв. І ось нинішнього року Анатолій Носенко разом з помічником Сергієм Пустовойченком вивів «Ниву» на поля рідного господарства.

Хлопці щодня показують високу продуктивність праці. Прагнуть виправдати довір'я старших товаришів-механізаторів: комсомольсько-молодіжному екіпажеві першому доручили підбирати валки озимої пшениці.

Ф. ФОКА,
колгоспник.

БОБРИНЕЦЬКИЙ РАЙОН

Двадцять п'ять комсомольсько-молодіжних екіпажів жнивує в ці дні в районі. Застосовуючи досвід іпатовців, працівники сільського господарства, їхні шефи прагнуть до того, щоб провести жнива в найкоротші строки без втрат зерна на полях і хлібних трасах.

У штаб жнив, створений при райкомі комсомолу, щодня надходять повідомлення про трудові здобутки молодих женців. Так, з колгоспу імені Суворова повідомили, що молодий комбайнер комсомолець Микола Уманець з початку жнив «Нивою» намолотив 3,5 тисячі центнерів зерна. Він очолив районне соціалістичне змагання.

* * *

Вітальну «блискавку» випустили в районному комітеті комсомолу України. Привітання надійшло на адресу молодого механізатора колгоспу імені 40-річчя Жовтня Володимира Дудниченка. Він в один із жнивних днів комбайном СК-4 намолотив 221 центнер зерна. Це найвищий у районі показник для такого класу машин.

М. НЕПОМНЯЩИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій райкому комсомолу.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ КООПЕРАЦІЇ

КУРС — НА МОЛОДЬ

57-й раз ми відзначаємо своє традиційне свято — Міжнародний день кооперації. До речі, цей рік для радянських кооператорів — особливий. Уже відбулися звіти і вибори органів правління і контролю, що пройшли під знаком мобілізації кооператорів на успішне виконання планів і зобов'язань на 1979 рік.

Завдяки постійній увазі і піклуванню Комуністичної партії і Радянського уряду споживча кооперація стала масовою організацією, що переросла в масштабну багатогалузеву систему, тісно зв'язаною з народним господарством.

Що являє собою на сьогоднішній день обласна споживча кооперація? На це запитання доцільніше відповідати мовою цифр і фактів. Так от, у містах, селах і районних центрах Кіровоградщини нині діє 2735 наших торговельних підприємств, 752 підприємства громадського харчування і 187 місцевих підприємств по виготовленню різноманітних видів товарів для населення.

Через розгалужену мережу торговельних, заготівельних і виробничих підприємств ми обслуговуємо понад 60 процентів населення області. Всього в нашій системі працює 24 тисячі чоловік, із них близько 30 процентів молодих фахівців. Авангард ведуть 3 тисячі комсомольців.

До речі, щороку наші ряди поповнюють випускники кіровоградських кооперативного технікуму імені М. П. Сая та кооперативного професійно-технічного училища. Ось і цього року в системі облспоживспілки почнуть свій трудовий шлях товарознавці, економісти, організатори торгівлі, продавці, кулінари та інші.

Ми тримаємо курс на молодь. Їй продовжувати справу ветеранів-кооператорів, вершити завтрашній день.

Між іншим, за останні три роки в обласній споживчій кооперації відбулися досить суттєві зміни. Скажімо, за цей час заготівельний оборот збільшився на 12 мільйонів карбованців. Значно розширилась торговельна мережа. Збудовано і введено в експлуатацію близько 200 магазинів, 30 їдалень і кафе на 1,5 тисячі посадочних місць. Отож поле діяльності обласної споживчої кооперації дедалі розширяє свої межі. Поле, яке повинне не тільки заворушитись добрими справами молодих працівників нашої системи, а й дати вагомий ужинок. Адже в тих трудових успіхах, яких досягли кооператори області, є відчутна частка й молодих працівників.

Сьогодні перед у соціалістичному змаганні ведуть колективи Новоархангельського споживчого товариства, вони успішно виконали піврічне виробниче завдання.

Наше свято — це наш звіт і наш погляд у завтрашній день. А його визначаємо чесною і щоденною працею, щоб множився добробут радянських людей. Щоб міцніла і квітла наша прекрасна Батьківщина.

В. РИБЧЕНКО,
перший заступник голови правління облспоживспілки.

ФОТОКОНКУРС «МОЄ РІДНЕ МІСТО»

ОЛЕКСАНДРІЯ. ПЛОЩА ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА.
Фото Г. ТАНСЬКОГО.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РИБАЛКИ

НА ВАХТІ ТРУДОВІЙ

20 тисяч гектарів Кременчуцького водосховища, 750 гектарів ставків — таке господарство у рибалок Кіровоградщини. Вони зустрічають своє професійне свято — День рибалки перевиконанням усіх техніко-економічних показників. На двісті з лишком центнерів перевершено завдання по вилову товарної риби, по її реалізації.

Окрім того рибалки області одержали добрий вихід рибопосного матеріалу із зимівлі. Колегам з Дніпропетровської, Чернігівської, Київської, Черкаської областей реалізовано цього року понад 10 мільйонів мальків.

З вирощувальних ставків (а їх площа — 185 гектарів) рибалки області планують виловити 15 мільйонів коропчуків-цьоголітків.

Хорошими показниками зустрічає свято бригада М. Нагорного з Аджамського цеху. Цей передовий на комбінаті колектив своєчасно зарибив ставки і зобов'язався виростити на 65 гектарах водоймищ понад 2 тисячі центнерів риби. Ланка Ю. Донченка із Світловодського рибгосподарства імені Петровського працює в рахунок наступної п'ятирічки.

19 тисяч центнерів продукції одержать цього року працівники обласного рибкомбінату.

П. БОНДАР,
директор обласного рибкомбінату.

«Утвердження норм і принципів комуністичної моралі неможливе без постійної і наполегливої боротьби з антигромадськими проявами, духовною убогістю та її неминучими супутниками — пияцтвом, хуліганством, порушеннями трудової дисципліни».

(З промови Л. І. Брежнева на XVIII з'їзді ВЛКСМ).

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ:

ЩО В АРСЕНАЛІ У КЕРІВНИКА?

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Радянській міліції належать важлива роль і місце у вихованні трудящих. Її обов'язок — не тільки виявляти правопорушників, ізолювати від суспільства найбільш небезпечних із них, а й, насамперед, запобігати злочинам, з допомогою профілактичних заходів добиватися такого соціально-психологічного клімату, коли в конфлікт із законом не наважився б вступити жоден член нашого суспільства.

Звідси й підвищені вимоги до сучасного працівника органів внутрішніх справ. Сама складність міліцейської роботи вимагає педагогічного нахилу, високої культури, ерудиції, людяності, вміння володіти власними емоціями і думками, мати зразковий зовнішній вигляд.

Сьогодні на службу в органи міліції приходять здебільшого молоді люди. За плечима у них середня або вища освіта, але невеликий життєвий досвід. Про те, як ці люди стають справжніми охоронцями правопорядку і соціалістичної законності, мені й хочеться розповісти.

Мене як керівника проблема становлення молодого міліціонера, його духовне зростання хвилюють постійно. Спираючись на підтримку партійної і комсомольської організацій, я шукаю надійних шляхів для згуртування людей, створення атмосфери взаєморозуміння, доброзичливості, нетерпимості до всяких порушень норм поведінки і службової дисципліни.

У нашому відділі чимало молоді. Як вона ставиться до виконання своїх обов'язків? Чи до вподоби їй наша робота? Які у неї запити, уподобання? Ці питання цікавлять мене, коли буваю на комсомольських зборах, розмовляю з молоддю.

Не так давно на посаду водія було призначено молодого працівника Василя Линника. Він енергійно виконував службові обов'язки, виявляв інтерес до громадського життя. Запропонували хлопцеві посаду дільничного інспектора. За ним закріпили досвідченого офіцера Василя Олександровича Колесника. Останній охоче передавав свої знання та багатий професійний досвід молодому наставника. Приклад цей свідчить про життєствердну силу товариського суперництва.

Згуртування колективу — завдання не з легких. Для його здійснення керівникові необхідно бути впливовою, авторитетною людиною, постійно вивчати риси характеру, інтереси своїх підлеглих. Може, саме в тому й розкривається педагогічний талант керівника, що він заради спільної справи вміє розумно користуватися тими чи іншими внутрішніми «важелями» колективу.

У начальника відділу є досить засобів адміністративного впливу на підлеглого. Та, як свідчить практика, вони малоефективні, коли поверхово знаєш, чим живе кожен із працівників. У цьому й переконався на власному досвіді.

Служба міліціонера О. Шмельова починалася чудово. Він гаряче брався за кожну доручену справу, цікавився громадською роботою. Але згодом у новенького появилися апатія, дратівливість. На зауваження товаришів міліціонер не реагував, став порушувати дисципліну. Пам'ятаю мою розмову з ним. Хоча Шмельов і пообіцяв змінити своє ставлення до служби і товаришів, та в його словах відчувалася нещирість. І справді, хлопець знову зірвався.

Питання про перебування Шмельова в нашому колективі винесли на комсомольські збори. Тут і вирішили долю молодого міліціонера. Товариші говорили про складну міліцейську професію, згадали біографії Фелікса Дзержинського, Миколи Островського, як зразки вірного служіння справі революції. У відвертій розмові з'ясувалося, що у молодого співробітника не складаються взаємини в сім'ї, а це впливає на його настрій і роботу. Разом із секретарем комсомольської організації ми побували вдома у Олександра, поговорили з дружиною. Допомогло. Справи у Шмельова пішли краще.

Важливий засіб зміцнення психологічної атмосфери нашого колективу — добре поставлена ідейно-політична робота. В її арсеналі — і особистий приклад керівника, і виховання на героїчних традиціях, і трудове суперництво.

У нас цікаво проводяться зустрічі з ветеранами міліції, вручення похвальних листів і фотопортретів, вітання з днем народження. Всі ці культурні заходи позитивно впливають на настрій молодих працівників міліції, дають їм наснагу до дальшої роботи, сповнюють гордістю за свою професію, за свій колектив.

О. ГЛУШКО,
начальник Маловисківського районного відділу внутрішніх справ.

МЕТАЛУ — ДОВГИЙ ВІК

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ФОНД ЕКОНОМІЇ

Плуг хлібороба і прилад ученого, інструмент будівельника і зброю захисника Батьківщини — все це зроблено з металу. Його з кожним роком виплавляється дедалі більше, але багато галузей народного господарства ще мають гостру потребу в деяких видах металів.

Країні потрібний не просто метал, а найкращі сплави, високої міцності і пластичності, здатні працювати в широкому діапазоні температур, стійкі в хімічно агресивних середовищах.

Як не зростав виробництво цього воістину «хліба промисловості», заклики до нього економії лишаються актуальними. До цієї мети був спрямований і рейд «Комсомольського прожектора», що проводився в травні — червні, організований Центральним Комітетом ВЛКСМ і газетою «Комсомольская правда», по раціональному використанню металу в народному господарстві.

До розв'язання цього справді державного завдання треба залучити всі комсомольські організації. «Одна з найважливіших прикмет сьогоднішнього дня нашої Батьківщини, — підкреслив у своїй промові на XVIII з'їзді ВЛКСМ товариш Л. І. Брежнєв, — боротьба за ефективність і якість. Це — не тимчасова кампанія. Це — курс партії, взятий, як то кажуть, всерйоз і надовго. В цьому не тільки ключове завдання поточної п'ятирічки, а й визначальний фактор нашого економічного і соціального розвитку на багато років уперед. У цьому, якщо хочете, і програма виховання цілого покоління радянських людей».

Такі якості, як відповідальність за свої дії, діловитість і дбайливість, виховуються у молодих людей у конкретних акціях загонів «Комсомольського прожектора». Показовий приклад Липецької області. Тут практично кожний штаб «КП» створив свою рейдову бригаду по економії металу, чітко сформулювавши завдання, спрямовує її діяльність. До участі в рейді було залучено ради молодих спеціалістів, працівників заготівельних організацій Вторчормету. «Прожектористи» працювали в тісному контакті з органами народного контролю. Буквально перші ж перевірки дали можливість рейдовим бригадам виявити десятки тисяч тонн безгосподарного металолому.

Шляхи раціонального використання металу різноманітні. Дуже правильно робили багато штабів «Комсомольського прожектора», як починали цей рейд з наведення порядку на території підприємства. На одному великому машинобудівному заводі комітет комсомолу і штаб «КП» в перший же день рейду провели масовий суботник по відшукуванню знайденого в цехах та біля них металолому. Кількісний результат перевершив усі сподівання: за день завод виконав місячний план здачі лому.

Кожний із нас практично прилучився до боротьби за економію металу ще в шкільні роки, збираючи металолом. Не секрет, що повсюди, в містах і селах, іще немало відходів — їх кількість лише в машинобудуванні і металообробці визначається приблизно у 18 мільйонів тонн на рік. Слід пам'ятати, що значна частина сталі виплавляється з металолому. В заготівлях металургійної сировини — чималий вклад молоді. В першому кварталі нинішнього року зібрано понад 230 тисяч тонн лому. Турботою про подовження служби металу пройняті дії багатьох комітетів комсомолу. Їм слід звернути увагу на використання устаткування — де-не-де воно є його надмір, наприклад, у будівництві — тут нерідко допускається пряме розбазарювання металоконструкцій, залізобетону та інших матеріалів, які ще сповна можна використати.

Партія вимагає відмовитись від іншості в господарському мисленні. Інженерна думка підказує нові шляхи збереження і поліпшення якості металу і виробів з нього. Один із перспективних напрямів — боротьба з корозією. Цифра «з'їдає» приблизно півтора процента всього металу, що перебуває в обігу у промислово розвинутих країнах. В СРСР створено спеціальну антикорозійну службу, яка об'єднує зусилля різних відомств. Про масштаби виконуваної роботи можна судити з такого факту. Тільки на підприємствах хімічної промисловості прямі витрати на захист металу від корозії становлять на рік один мільярд карбованців, а непрямі втрати від корозії — 1,5—1,8 мільярда карбованців.

Вірний шлях боротьби з іржею — заміна металу пластмасами. Правда, поки що вони застосовуються лише в шести випадках зі ста. Економії металу сприяють також впровадження безвідходної технології і зниження ваги виробів.

Грам тонни береже... Зниження відходів прокату чорних металів у машинобудуванні і металообробці на один процент дає змогу додатково випускати на рік 160 тисяч автомобілів ВАЗ-2101 або 135 тисяч тракторів. Ось іще розрахунки економістів. Кожний процент зниження матеріалоємності дає змогу заощадити матеріальних ресурсів у цілому по народному господарству приблизно 5,5 мільярда карбованців. З них можна додатково виготовити продукції більш як на 10 мільярдів карбованців і зекономити понад 30 мільярдів карбованців капітальних вкладень. Приблизно стільки ж коштів у другому році п'ятирічки було вкладено в житлове будівництво, на розвиток транспорту і зв'язку.

Бути бережливим — значить виявляти громадянський неспокій і високу причетність до справ країни. Рейд «Комсомольського прожектора» по раціональному використанню металу повинен стати справжньою школою господарювання для мільйонів юнаків і дівчат нашої країни.

М. ОЛЕЙНИКОВ.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

МИ — РАДЯНСЬКІ

Два роки тому на кіровоградську фабрику «Реммебві» прийшов працювати хлопчина. Чимось він був несхожий на своїх однолітків. Замкнений, самолюбивий, а іноді навіть злий. З таким важко працювати. Здавалося б, що може бути простіше — підписати заяву про звільнення, яку він не раз кидав на стіл дирекції. Проте Віктор Герасимчук кожного разу повертався до свого робочого місця і працював мовчки, з-під лоба поглядаючи на майстра, Валентину Олександрівну Столярову. Вона вже давно приглядалася до Віті. Схвилювала її коротка сумна біографія хлопця. Він виховувався спочатку в будинку немовляти, в дитячому будинку, а потім у школі-інтернаті. У Віктора було нібн все — і хороший догляд, і умови для навчання. Та не було одного — батьківської любові. Можливо, тому і виріс він таким «колючим». Зовсім не знав «дорослого» життя. І, наштовхнувшись на перші труднощі, не міг їх сам подолати, а допомоги не просив — самолюбство не дозволяло.

В колективі помітили це.

— Кожний з нас, — пригадує В. Столярова, — уявляв своїх синів на місці Віті. І це допомагало знаходити правильні рішення, надавало бажання і терпіння працювати із цим хлопцем.

О. Касьянов, Л. Семенова, бригадир М. Недзельський та інші щедро ділилися з Віктором своїми не тільки виробничим, а й життєвим досвідом. Не залишали його поза увагою ні адміністрація, ні комітет профспілки, ні партійна та комсомольська організації.

Незабаром наставницею Віктора стала Л. Татарченко. Ця жінка ставилася до нього, як мати. І в душі хлопця лід розтанув. В. Герасимчук почав краще працювати, включився в соціалістичне змагання, зобов'язався достроково виконати річний план тощо, почав цікавитись виробництвом, людьми, багато читав. Раптом він виявив здібності до малювання і став допомагати редколегії у випуску стінгазети. Люди полюбили хлопця. Йому стали вірити і він повірив у людей.

Весною Віктора Герасимчука його друзі і наставники провели до лав Радянської Армії. Йшли дні. І ось — лист із солдатським трикутником на ім'я Л. О. Татарченко. В ньому йшлося про солдатські будні, про перші враження від військової служби, а наприкінці листа: «Передавайте всім, всім, а особливо викладачеві цивільної оборони, мою велику вдячність за все те добре, що вони зробили для мене. Ваша підтримка дуже допомагає мені. Адже людині потрібно, щоб хтось її чекав. Пишіть мені про все. Ваш Віктор».

Любов Олексіївна показувала цей лист всім. Вона раділа йому, неначе одержала листівку від рідного сина. І через кілька днів солдат одержав свого першого за вісімнадцять років листа. В ньому Любов Олексіївна розповідала про те, що план місяця фабрика виконала на 102 проценти, про те, що С. Омельченко, В. Кучеренко, П. Лисова стали ударниками комуністичної праці, про те, що верстат, на якому працював він, Віктор, поки що не має постійного хазяїна.

Читав Віктор листа від своїх наставників, а серце переповнювалось радістю від того, що його пам'ятають, йому вірять, його чекають.

І. СКРИННИК, робітник.

ФУТБОЛ

«КОЛОС» — «ЗІРКА» — 0:1

Перед звітним туром команди мали по 17 очок, та за співвідношенням забитих і пропущених м'ячів «Зірка» займала одинадцяту сходинку, а полтавський «Колос» — тринадцяту.

Поєдинок почався наступом кіровоградців. Уже на 25-й хвилині вони могли вийти вперед, але удар Олександра Алексеєва не досяг цілі. На тридцятій хвилині відзначився Андрій Карпюк. Його прохід закінчився взяттям воріт господарів поля.

До кінця першої половини матчу полтавчани могли двічі встановити рівновагу. Однак їм не вдалося це зробити.

Після відпочинку територіальна перевага була на боці «Колоса». Добре зіграли захисники гостей.

Напружений поєдинок так і закінчився з рахунком 1:0 на користь «Зірки». Тепер вона має дев'ятнадцять очок, що дало їй можливість переміститися на десятий рядок турнірної таблиці.

Наступний, дев'ятнадцятий тур — у понеділок, 9 липня. «Зірка» в Сумах поміряється силами з «Фрунзенцем».

В. ШАБАЛІН.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Нові видання

У магазині № 10 облкниготоргу є нові видання художньої літератури:

АНАНЯН Вахтанг. Бувальщини і казки гір. Оповідання. Переклад з вірменської. К., «Молодь», 1979. 152 стор. з ілюстр. Ціна 55 коп.

Вахтанг Ананян — сучасний вірменський письменник, автор популярних повістей «На березі Севану», «Полонені Барсової ущелини», багатьох оповідань та інших творів. Його книжки пройняті любов'ю до свого краю. Вони викликають повагу до рідної землі, до людей, які на ній живуть і працюють, закликають берегти природу, її багатства. Такою книжкою є й збірка оповідань «Бувальщини і казки гір».

Білоруське радянське оповідання. Збірка. Переклад з білоруської. К., «Дніпро», 1979. 341 стор. Ціна 1-50.

Збірку складають кращі оповідання білоруських радянських письменників, присвячені робітничому класові, колгоспному селянству, подвигу радянського народу у Великій Вітчизняній війні, дружбі народів, морально-етичним проблемам.

ВІЛЬНИЙ В. М. Житні гори. Вогняні троянди. Романи. К., «Дніпро», 1979. 471 стор. Ціна 2-30.

«Житні Гори» — твір про наших сучасників, людей колгоспного села, вчених-селекціонерів, партійних працівників. Роман «Вогняні троянди» змальовує життя робітничої родини кількох поколінь. У центрі твору — сталевар Мирон Чорноморець, самовідданий боєць революції, патріот Радянської Батьківщини, естафету бойової і трудової слави якого підхоплюють його сини — Володимир, Тарас і Максим.

КОЛЕСНИКОВ Юрій. Земля обітована... Переклад з російської. Роман. К., «Молодь», 1979. 288 стор. Ціна 70 коп.

У книзі розповідається про долю єврейського юнака Хаїма Волдітера, який напередодні другої світової війни під впливом сіоністів поїхав у Палестину — «землю обітовану». Зазнавши життя єврейських емігрантів, переконавшись в антинародній суті сіонізму, Волдітер пориває з ним і повертається на батьківщину, в Бессарабію, яка на той час увійшла до складу СРСР.

Л. БЕЛЯЄВА, завідуюча магазином.

ТВОРЧЕ ВІДРЯДЖЕННЯ

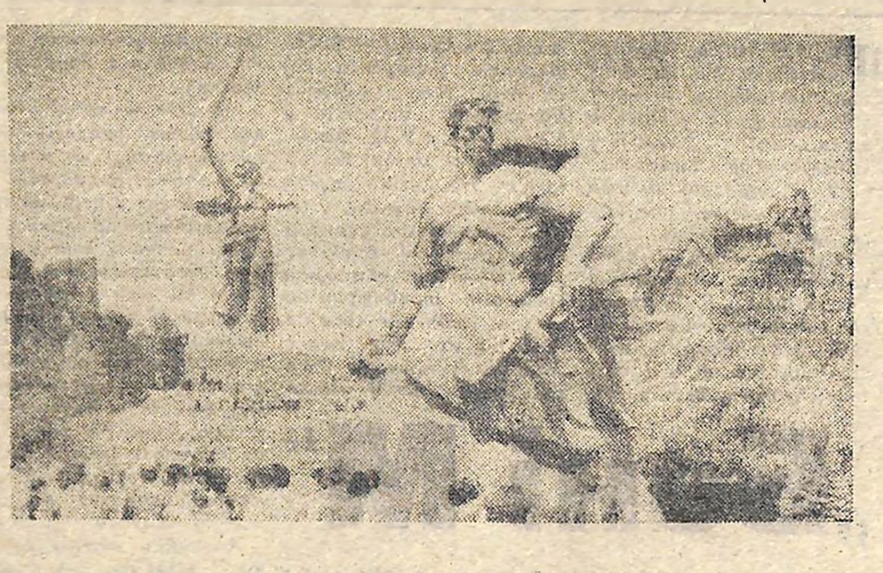

ТАМ, ЗА ГОРИЗОНТОМ...

НІЧ

Крилом літака зрізано останню зірку нічного неба. Ми йдемо на посадку. Спішимо навстріч фіолетовій темряві, розчиняючись у калейдоскопі ліхтарів, оранжевих вікон та осяйних вітрин.

Там, за горизонтом тисяч кілометрів, мені ввижалося це місто-герой як жива легенда, висічена в граніті та бетоні проспектів і парків. Сбагрена кумачем бойових знамен і паленіючих квітів. І тому далеко за північ (за волгоградським часом) я поспішаю передусім на площу Полеглих Борців, що започаткувала стишену Алею Героїв. Вона знаходиться в самому центрі міста.

Біля 26-метрового обеліска, встановленого на честь захисників Червоного Царицина, замучених білогвардійцями в 1919 році, поруч на могильній плиті з рожевого граніту викарбувано суворі слова: **Тут поховано солдатів і офіцерів 62-ї і 64-ї армій — героїчних захисників міста, що полягли смертю хоробрих у дні Великої Сталінградської битви 1942—1943 років. Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!»**

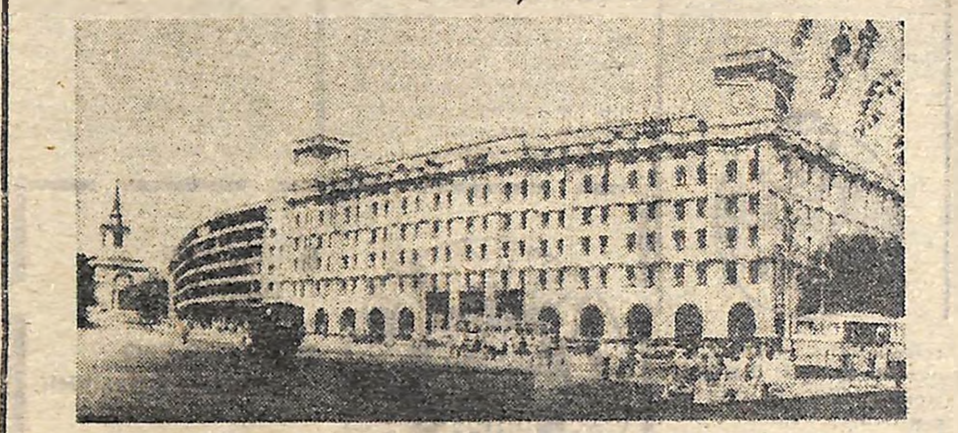

Світлими крилами вирива́ється з бронзової ніші Вічний вогонь. Його відблиски лягають на темні тіні дерев і кущів, обвуглюють кожну хвилину мовчанням страшного й незабутнього спомину.

«Тут, тут, — вистукує схвильоване серце, — за кілька сотень метрів від Волги, вогонь і метал косили все живе: людей, птахів, дерева. І тільки вона одна збереглася. Єдина...»

Ця стара вже тополя, зранена кулями та осколками, котрих ніякими пінцетами не витягти з її вузлуватого стовбура, стоїть у глибокій задумі напроти ще одної могили, де поховані Герой Радянського Союзу командир кулеметної роти гвардії капітан Рубен Руїс Ібаррурі, льотчик, Герой Радянського Союзу В. К. Каменщиков і командир артилерійської батареї капітан Хафіз Фаттяхутдінов.

Я прислуховуюсь до ледь чутного шелестіння тополиного листя, сповільнюю кроки і німую на широкій алеї, посеред якої стоїть живий свідок грізного сталінградського 1943 року.

Тополя стоїть як зелений обеліск. І листя її видзвонює, наче бойові медалі.

Що я можу від неї почуть?..
Коли йду попід крону крислату.
Так нестерпно відгони печуть,
Що від болю я хочу кричати.

Тільки серце у грудях стискається.
Тільки очі туманить сльоза.
Хто сказав, що усе забувається?
Що могили мовчать, хто сказав?

РАНОК

Сонце розплющило очі квітам на Мамаєвому кургані. В зеленому плетиві листя зблиснули білою корою стовбури струнких берізок. По крем'яному каскаду сходів розсипались повільні кроки перших відвідувачів.

Увесь меморіальний ансамбль — це урочиста й мужня пісня про безсмертний подвиг захисників Мамаєвого кургану, вкарбована в граніт і в бетон, у смарагдові піраміди тополь і в золотисту мозаїку залу Бойової Слави, де паленіють у суворому списку понад сім тисяч імен загиблих героїв.

За це мирне високе небо і срібний сплеск дитячого сміху, світлу задуму молодої матері і крила трудових буднів тут, на висоті 102-х метрів над рівнем Світового океану, 140 днів і ночей радянські воїни стояли кривавою перепоною перед гітлерівськими ордами. Земля тут покрилася гарячим панциром осколків від мін, снарядів, бомб. Цей «панцир» почервонів від пролитої крові і почорнів від горя вдів, сиріт і матерів.

Тут, у братській могилі, сплять вічним сном 11 тисяч радянських бійців і командирів.

У граніті і бронзі — рядові і генерали, вони впродовж усього меморіалу пильно вдивлялися нам в очі. І тому особливої значущості набуває напис на 112-метровій стіні: **«Залізний вітер бив їм в обличчя, а вони все йшли вперед, і знову почуття містичного страху охоплювало противника: чи це люди йшли в атаку, чи смертні вони!!»**

У центрі залу Воїнської Слави із землі піднімається рука, що високо тримає факел з Вічним вогнем. Він мовби промовляє до нас, живих: **«Так, ми були звичайними смертними, і мало хто вцілів із нас, але всі ми виконали свій патріотичний обов'язок перед священною Матір'ю-Батьківщиною!»**

Саме звідси серпантинова стежка спірально веде до вершини кургану. До величної скульптури, що вінчає весь пам'ятник-ансамбль. Постать Батьківщини-матері піднялася над Мамаєвим курганом на 85 метрів. Але видно її в усьому світі...

ДЕНЬ

Це місто підвелося з попелу і руїн, як рукотворний сфінкс, гордо розправивши крила для лету в майбутнє. На осонні парків і проспектів мережать газони барвисті квітники, виструнчуються багатоповерхові будинки-красені, заселені радістю, щастям і світлою долею радянського сьогодення.

Сонячні усмішки посивілих бабусь та безтурботних онуків, пружаві кроки молодих волгоградців широкими взелененими вулицями рідного міста.

Це він: площа Леніна,
Волга, сади.
О місто, булеш
розкрилено ти!
Пунктири кварталів
і далеч твоя.
Мов знаки оклично,
тополі стоять.
Алея Героїв і парк
Перемоги,
І сад Комсомольський.
Усе це — дороги
Твого неповторного
гордого дня.
Він миру знамено над
світом підняв!

Місто з майже мільйонним населенням — казка, створена руками тисяч юнаків і дівчат, що з різних куточків нашої країни з'їхалися за комсомольськими путівками на відбудову Сталінграда. Перевиті виноградними лозами балкони, ажурна споруда планетарію, велична й осяйна площа В. І. Леніна з монументальним пам'ятником вождю. Одягнута в граніт набережна Волги. Квіти і фонтани. Все це — Волгоград.

Гіда ми засипали найрізноманітнішими запитаннями. Він ледве встигав відповідати на них. І тільки одна людина з нашої делегації нічого не розпитувала. Сивий літній чоловік мовчав. І лише його погляд, затуманений далекими спогадами, перебігав від одного висотного будинку до іншого, схвильовано зупинявся на суворих і задуманих обличчях барельєфів та пам'ятників.

Він мовчав. Він був учасником Сталінградської битви...

* * *

Там, за горизонтом моєї пам'яті, ніколи не зітруться Мамаїв курган та будинок Павлова, площа Полеглих Борців та бездонна голубизна Волги. Вічно пломенітимуть у моєму серці кумач бойових прапорів та багряні квіти волгоградських квітників.

Там, за горизонтом майбутніх років, ти стоятимеш на чатах моєї свідомості і моєї совісті, місто-герой, місто-трудівник.

Там, за горизонтом...

В. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Волгоград — Кіровоград.

На знімках: центр Волгограда; Мамаїв курган. Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

ЕКСКУРСІЯ ДО СЛАВНОГО МІСТА

Учні середньої школи смт Петрового під керівництвом учительки історії Тетяни Аркадіївни Юрчак здійснили подорож до Полтави.

Вони ознайомилися з минулим і сучасним цього славного міста, побували на місцях Полтавської битви, де споруджено історичні пам'ятники: редути російської армії, пам'ятник загиблим воїнам і Петру І. З цікавістю оглянули пам'ятник Слави — символ непереможності російської зброї, відвідали музей історичної Полтавської битви.

Великий інтерес викликав у них і літературно-меморіальний музей Івана Котляревського та Панаса Мирного.

Учні ознайомилися з місцями, де перебували Тарас Шевченко, Григорій Сковорода, Леся Українка, Максим Горький.

Екскурсанти оглянули архітектурні пам'ятки, обеліски загиблим воїнам і видатним діячам, які жили і працювали на Полтавщині.

І. ЛЕВЧЕНКО, громадський кореспондент «Молодого комунара».

„Боні М“

ПОПУЛЯРНІСТЬ ансамблю «Боні М» із ФРН поки що навряд чи може змагатися з популярністю шведського квартету «АББА», хоча багато любителів естрадної музики останнім часом надають перевагу саме йому.

Народження групи було незвичайним. Поп-співак Френк Фаріан у 1976 році, коли йому виповнилося 30 літ, записав пісню під назвою «Дитино, чи не хочеш ти станцювати бамп?». Вокальну партію та більшу частину інструментального супроводу виконав сам Фаріан. Його попередні композиторські спроби виявилися невдалими. А тому, щоб не викликати негативної реакції з боку прихильників шлягеру, Френк не підписався власним іменем. Як розповідає він сам, тоді саме по телебаченню Мюнхена демонстрували багатосерійний детектив «Боні». «Боні? м-м-м, — подумав Френк, — це звучить непогано». Так народилося ім'я.

«Бамп» наробив багато галасу у ФРН. А телебачення Голландії навіть надіслало заявку на виступ нової «групи». Діватися нікуди, довелося створювати цю групу.

До 1976 року Френк Фаріан, як уже зазначалося, був виконавцем німецьких шлягерів. У 1976 році він проспівав американський хіт «Роску», що став дуже популярним і приніс Френкові Фаріану багато грошей. Якби не це, то, можливо, Френк і донині співав би свої шлягери. Але тоді всі зароблені гроші він витратив на здійснення своєї давньої мрії — створення «чорно-білої» музики.

Всі свої сили, знання, досвід і кошти він вкладає у створення однієї пісні — «Дитино, чи не хочеш ти станцювати бамп?», котра принесла йому славу і гроші. Після цього Фаріан збирає групу, що виконує його музику.

ДО СКЛАДУ групи «Боні М» входять четверо уродженців островів Карібського моря. Марсія Баррет, їй 30 років, колишня манекенщиця, з низьким приємним голосом. Їй довіряють соло в піснях з ритмом рок-н-ролу. Мейсі Уільямс — 27 років. В минулому — секретарка. Обидві співачки значну частину свого життя провели у ФРН, там же здобули освіту. А ось біографія єдиної в ансамблі професійної співачки Ліз Мітчелм (їй 26 років) багата подіями. У ранньому віці вона разом з матір'ю покинула рідну Ямайку й поїхала до Англії. З чотирнадцяти років співала ямайські народні пісні у кафе своєї матері, де її й помітив один із відвідувачів, котрому припав до душі голос юної співачки. Він записав номер телефону кафе, але дзвінок пролунав тільки через два роки. Ліз запросили співати до музичного театру «Наіг». Цей театр у своїй творчості об'єднав усі існуючі сучасні музичні стилі різних країн.

Багато поневірянь випало й на долю єдиного чоловіка в ансамблі — Боббі Фарелла. Народився він 29 років тому на Малих Антільських островах у бідній сім'ї. У 15 років, коли його матері стало важко утримувати сімох дітей, Боббі піднявся на борт океанського судна й попросився на будь-яку роботу. Плавав морями й океанами, заробляючи на шматок хліба для себе та своїх рідних. Але давнє захоплення привело його до музики. Боббі почав співати й танцювати у різних поп-групах, був диск-жокеєм. Потім його запросив Френк Фаріан.

В одному з випусків «Диск-залу» ми розповідали про ансамбль «АББА». До редакції стали надходити листи, в яких наші дописувачі просять розповісти про конкурента всесвітньовідомої шведської вокальної групи — вокально-інструментальний ансамбль із ФРН «БОНІ М». Виконуємо їхнє бажання.

З початку існування групи її популярність була незмінною. Перші сім записаних пісень безперервно входили до списків кращих пісень хіт-параду у ФРН. З часом їхня відомість перейшла за межі ФРН й поширилась по світу. Треба віддати належне Фаріану. Він, як майстерний шеф-повар, вміє смачно подати хорошу мелодію, стару чи нову, власну чи запозичену в когось. Наприклад, пісня «Ріки Вавілона». Ця стара карібська пісня ще в 1969 році була опрацьована однією із поп-груп, та не стала відомою. В оранжуванні ж Френка Фаріана вона мала гучний успіх. У західнонімецькому хіт-параді вона утримувала першість протягом чотирьох місяців. Перший мільйон платівок з цією піснею розкупили за десять днів.

АЛЕ ОСЬ, здобувши собі славу, не виходячи зі студії звукозапису та телебачення, «Боні М», нарешті, зважився на гастролі. Вперше з концертами ансамбль виступив у містах ФРН навесні 1977 року. Гастролі пройшли успішно. В тому ж році — перший виїзд за кордон. Це був виступ на Братіславському фестивалі популярних пісень «Золота ліра». Публіка, вже підготовлена відомими записами нової групи, чекала чогось незвичайного. Та її сподівання не справдилися. Відчувалася нестача професійності, ансамбль ще не зіспівався. Очевидно, одного року виявилося замало, щоб виступати зі сцени. Адже це не студія, де можна сотні разів повторити один і той самий уривок, одну й ту ж пісню, відшліфувати її. «Боні М» у Братіславі зустріли з холодком. Цей випадок став уроком для Френка Фаріана та всіх учасників ансамблю. А вже гастролі 1978 року по Європі засвідчили, що висновки були зроблені. Особливо успішними стали концерти в Лондоні та Москві.

«Боні М» — один із найяскравіших представників стилю диско, який чотири роки тому зародився у США. А потім перемайнув через океан, поширився й досяг розквіту вже в Європі. Про стиль ансамблю «Боні М» можна говорити після пісні «Сонячно», де проявилися всі його характерні риси: поєднання досягнень європейської музики та негритянських ритмів, блискуче володіння технікою запису, використання старих, забутих мелодій, поданих під сучасним «соусом» і т. д.

Ансамбль записав велику кількість платівок «міньон» та три диски-гіганти. Останній з них — «Нічний політ на Венеру» — витіснив квартет «АББА» на друге місце. Фаріан, прагнучи закріпити успіх, планує створити фільм за участю ансамблю. Однак, порівнюючи два популярні ансамблі, критики надають перевагу все-таки шведській групі. Ансамблю «АББА» властива вища музична культура. «Боні М» спирається на зовнішній ефект. Для прикладу взяти хоча б костюми, в які одягає своїх співаків Френк Фаріан. Це якась суміш екзотики з еротикою. Репертуар групи «АББА» грунтується, в основному, на піснях, створених Андерсоном та Ульвеусом, тоді як репертуар «Боні М» — це половина обробок, нехай навіть талановитих. Жанровий діапазон «АББА», їхня палітра музичних засобів у декілька разів багатші, ніж у «Боні М», який обмежений стилем диско. Проте в музиці диско «Боні М» зайняв стабільне місце. Техніку запису Френка Фаріана критики радять вивчати. Він, як справжній майстер своєї справи, знає багато тонкощів, «приправ», якими користується при «виготовленні» своїх пісень. Змішуючи докупи різні жанри, він отримує досить привабливі зразки. Про це свідчить популярність.

Цікаво, що ансамбль «Боні М», яскравий представник диско-музики, знаменитий у всьому світі за винятком батьківщини цього стилю — США.

На закінчення, кілька слів про гастролі в Москві наприкінці 1978 року. Величезне враження справив на москвичів ансамбль, але не менше, ніж москвичі на артистів. У Москві їм сподобалося все: і зима, хоча вони мерзли, і люди, які тепло й гостинно приймали їх. А їхній охоронець спокійно спав у машині під час прогулянок співаків по Москві.

Г. РОДІНА,
музикознавець.

ТАНЦМАЙДАНЧИК... ВИХОВУЄ

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

Ще три роки тому Кіровоградський дендропарк не можна було назвати хорошим місцем відпочинку. Сьогодні сюди приходять із задоволенням. Малята — щоб погратися в дитячому містечку, старші діти — в ігротеку, де багато настільних ігор. Пенсіонери ховаються від спеки в прохолодні алеї... Наш парк став улюбленим місцем відпочинку мешканців великого житлового масиву.

І все ж більшість відвідувачів парку — молодь. Саме для юнаків і дівчат тут працює танцювальний майданчик, де влаштовуються змістовні танцювальні вечори. А спершу було не так.

Я пам'ятаю, колись на майданчику нерідко можна було побачити хлопців, що приходили сюди в нетверезому стані. Мені доводилося самій розмовляти з відвідувачами про їхню поведінку. А іноді ні бесіди, ні умовляння не впливали. Тоді нам допомагали наводити порядок на майданчику дружинники комсомольського оперативного загону Кіровського райкому комсомолу. Та це було нечасто. В більшості випадків молодь розуміла, чого від неї вимагають. І тепер танцювальний майданчик став місцем культурного дозвілля юнаків і дівчат, переважно молодих робітників та учнів професійно-технічних училищ.

Я впевнена, що можна виховувати не тільки театрального глядача чи, скажімо, знавця літератури, а й відвідувача танцмайданчика. Слід тільки якомога більше сил докласти, щоб створити тут здоровий мікроклімат.

Дозвілля молоді не можна обмежувати лише танцями. Ми влаштовуємо для відвідувачів парку зустрічі з учнями професійно-технічних училищ. У парку прочитано не одну лекцію з питань профорієнтації. Нерідко лектори товариства «Знання» читають лекції про бойові й трудові традиції нашого народу: «Героїчний подвиг радянських людей у роки Великої Вітчизняної війни», «Люди благородної професії» (про медичних працівників) тощо.

Одначе сьогодні ще рано говорити про досконалу організацію дозвілля відпочиваючих у парку, відмінну виховну роботу з молоддю. Причина цього не завжди залежить від дирекції. Скажімо, в День радянської молоді, перед виступом артистів обласної філармонії з музично-літературною композицією «Комсомольська юність моя», на літній естраді Кіровський районний відділ внутрішніх справ улаштував... показовий суд над правопорушниками. Святковий настрій відвідувачам зіпсували.

Сьогодні чимало проблем стоїть перед нами. І хотілося б, щоб Кіровський райком комсомолу більше допомагав дирекції парку. Адже сюди йде багато молоді. А відпочинок теж повинен виховувати.

С. КУВАКІНА,
директор парку імені 50-річчя Жовтня.

КОДЕКС МОЛОДІЖНИХ ПОТРЕБ

- НА ВАШЕ ПРОХАННЯ
- ЩЕ РАЗ ПРО ТАНЦМАЙДАНЧИК.
- ПРОПОНУЮТЬ КІНОТЕАТРИ ОБЛАСТІ

КІНОЕКРАН ЛИПНЯ

«СПОКУТУВАННЯ ЧУЖИХ ГРІХІВ»

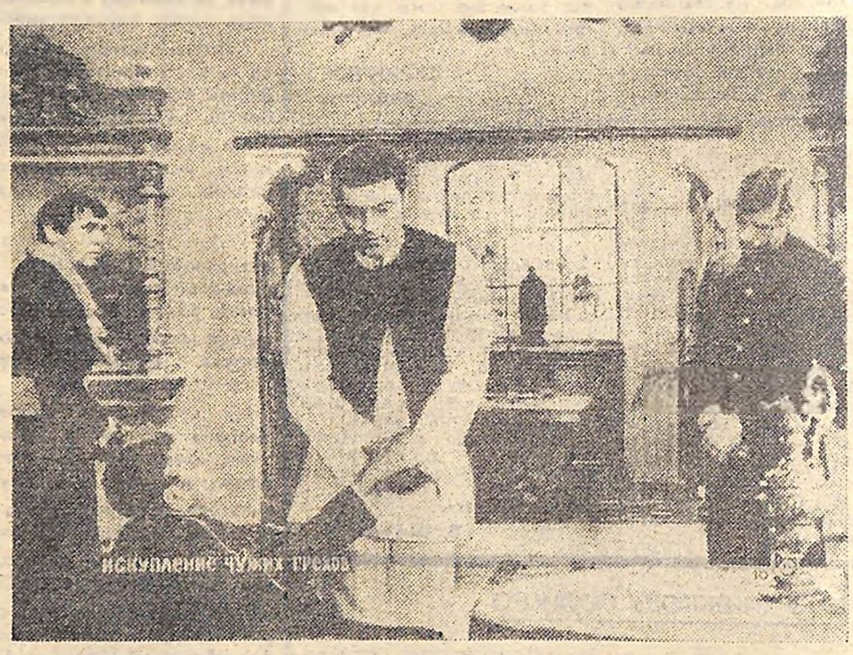

Цього місяця глядачі зможуть подивитися в кінотеатрах області новий художній фільм **«Спокутування чужих гріхів»**, створений на Київській кіностудії імені О. Довженка. В цій психологічній кінодрамі йдеться про долю священнослужителя Богдана Чичури, розкривається реакційна, антинародна суть уніатської церкви, яка в роки Великої Вітчизняної війни співробітничала з німецько-фашистськими загарбниками. В ролі Богдана — артист Іван Гаврилюк. У картині знімалися Костянтин Степанков, Іван Миколайчук та інші актори. Фільм поставлений режисером В. Підняльним.

«ЯРОСЛАВНА — КОРОЛЕВА ФРАНЦІЇ»

Нова кінострічка студії «Ленфільм» — «Ярославна — королева Франції» — це музична пригодницька комедія про події тисячолітньої давності.

Цікаві роботи О. Коревої, К. Лаврова, А. Джигарханяна, В. Ліванова, С. Мартінсона, безперечно, сподобаються глядачам. Режисер фільму Ігор Маслєнников адресує новий твір молоді.

Найрізноманітніші проблеми доводиться сьогодні розв'язувати тим, хто ще зовсім недавно був школярем, а тепер ступив на поріг «дорослого життя».

«ВЕСЬ СВІТ В ОЧАХ ТВОЇХ»

Фільм кіностудії імені О. Довженка «Весь світ в очах твоїх» розповідає про високий моральний зміст душі молодої людини.

Молоді режисери-дебютанти Іван Степаненко і Станіслав Клименко ведуть із молодими глядачами розмову про виховання у юнаків мужності, справедливості, лицарського ставлення до жінок.

Головну роль у фільмі виконує Володимир Шпудейко. В ролі Віри — випускниця Київського хореографічного училища Віра Снежина.

«ПІЗНЯ ЯГОДА»

Про людську доброту, про становлення підлітка розповідає стрічка кіностудії «Мосфільм» «Пізня ягода», поставлена режисером Федором Філіповим. Глядачі побачать на екранах Валерію Заклунну, Ігоря Ледогорова, Георгія Юматова та інших відомих акторів.

С. ІЛЛЯШЕНКО.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 32187. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 333. Тираж 56 500.